

ЧАГЫН

САТИРА ҺӘМ ЮМОР ЖУРНАЛЫ ИЮЛЬ * 2022 * КАЗАН

7

КҮҢЕЛЕМ МИНЕМ – «МЕРСЕДЕС»!

Әллә кем дә түгел үзем,
Ләкин кеше бит күрә...
Очраганда гел әйтәләр:
– Ай-яй, кызың – бай түрә!

– Министрлыктагы Хәмзина,
Минем кызым түгел, – дим.
– Шутишь, – диләр, – качырасың,
Түгелдер лә аннан ким!..

Улың чит илдә укыйдыр –
Байлар шунда укыта.
– Аларныкы Лондонда да,
Парижда да, Нью-Йоркта...

– Кече кызны кемгә бирдең,
Берәр “шишка”гадыр бит?
Байлар байларны ярәшә,
Хәерчене алмый бик.

Бер генә хатын белән дә
Тормыйсыңдыр үзең шәт?..
Бөтен байлар типтерәләр –
Шулай яшәве бик шәп!

Машинаң да дөньядагы
Иң кәттәседер әле?
Салаватныкыннан күбрәк –
Бишәү, жидәүдер әле?..

Хатыныңның хезмәт хақы
Күптер үзеңнекеннән...
Ничек качырасың аны
Салымчылар күзеннән?

Туган-тумачаларыгыз кем,
Кайда, нинди хезмәттә?
Безнең күк ярлы-ябагай
Түгелләрдер, әлбәттә?

Синең кебек шәп әртисләр
Әнә ничек гөрлиләр?!
Хатыны белән түш терәп
Жырлап акча көриләр.

Синең кебек язучылар,
Том-том китап чыгара.
Тышлыкларын алыштырып,
Шәп эшлиләр чумара!

– Тыңладым да, кешеләргә
Әйттем бер сүз: “Сез – дөрес!
Жаяу йөрсәм дә эшемә,
Минем күңел – “Мерседес!!!”

ШОМБАЙ болай диде...

Хөрмәтле Чаян! Күптән түгел
Coca-Cola үзенең Россиядән китүе
турында игълан итте. Безнең
санкциялар заманында гадәти
нәрсә шикелле. Тик шул ук вакыт-
та бу – эпоха ахырының билгесе.

Илдән газлы татлы су гына түгел, «ирекле» дөнья билгесе китә. Со-
вет вакытында Көнбатышның тетмәсен теткән бер генә карикату-
ра да бу эчемлек сурәтеннән башка чыкмый иде. Ә үзгәртеп кору
чорында эстрададан Кока-кола турында жырлар яңгырый иде...

Д. ЗАХРИЕВ

БӨГЕЛМӘ

Яңалык безнең Шомбайны шатландырмады:
– Кока-кола китәме? Жәл! – диде аксакал. – Хәзер без тутык-
кан тийер савытларны нәрсә белән чистартырбыз инде?

ЮККА ӘЙТМӘСЛӘР...

- Әгәр дә сез берни дә эшләргә теләмисез икән, киңәшмә жыегыз.
- Хатынга хужа булырга теләсәгез, аңа еш кына буйсына белегез.
- Гомер – ул жыр, ә үлем – аның кушымтасы.
- Акыл өчен мактаганга бары тик чибәр хатын гына чынлап шатлана белә.
- Телевизор – күз белән кабул ителә торган бердәнбер йокы даруы.
- Әгәр яхшы шигырь укыйсым килә икән – мин аны язам.
- Хаклы булган чакта еш кына шикләнәбез, ләкин бернинди шиксез ялгышабыз.
- Көннәр шундый озын, ә еллар шундый кыска!

(Фикер ияләре мәжлесендә язып алынды)

Кичерәбез
сине, юлдан язган
кеше...

Николай ВОРОНЦОВ

Валентин ДРУЖИНИН

Урманнарда Утлар яна

Билгеле булганча, өч нәрсәгә озаклап карарга була: ул да булса ут януы, су агуы һәм башкаларның эшләве. Әгәр бу фикерләрнең соңгы икесе белән бәхәсләшүнең кирәге булмаса, ут турындагысына карата фикерләр бердәм түгел. Мәсәлән, янгынчылар берөзлексез нәни очкыннан зур янгын чыгу куркынычы турында тукийлар. Ә менә гамьсезлеккә чумган гади халык кеше ихтыярына буйсынмас ул күренешкә жиңел карый. Балачактан канга сеңгән “шырпы уенчык түгел” гыйбарәсенә дә аның исе китми.

Янгын куркынычына иң битараф караучылар – бакчачылар. Уңыш өчен көрәш һәм ут, алар фикеренчә, тыгыз бәйләнештә тора. Алар узган елгы үләнне, кипкән ботакларны яндыралар, учак ягып һәм шашлык ашап сезонның башын һәм ахырын билгеләп үтәргә дә онытмыйлар. Һәм һәр ел саен еш кына бакча ширкәтләрендә жыелган взносларны түгел, ә янгын китергән зыяны исәпләргә туры килә. Ярый да бит бу афәт кеше корбаннарына китермәсә. Менә Яшел Үзән районының Атлашкино төбәгендә бакча йортында бер хатын зыян күргән, ә Казан янындагы Әки бистәсендәгә дачада бер ирнең жансыз гәүдәсен тапканнар.

Янгыннар статистикасында урман яну очраклары аерым урын алып тора. Белгечләр фикеренчә, моның сәбәбе тулысынча диярлек – кеше саксызлыгы. Мондый янгыннарны сүндерү кыен – юллар юк, янгын гидрантлары урнаштырылмаган. Кеше факторыннан башка, монда урман хужалыгындагы хәл дә зур роль уйный. Еш кына урманнарның иминлеген күзәтүчеләр юк – хәзер инспекторлар саны элеккегә караганда биш тапкыр кыскартылган. Безнең мәңгелек бала булган бюрократия дә үз өлешен кертә: мәсәлән, Амур өлкәсендә урманнар яна, ә күршәдәгә Хабаровски крае ярдәм итә алмый, чөнки

бу бюджет акчасын максатсыз файдалану булып санала.

Узган ел Россиядә 10 миллион гектар урман янды. Безнең республиканы зур янгыннар әлегә читләтеп үтә – башка өлкәләрдән аермалы буларак, махсус хезмәт бездә яхшы

жиһазландырылган. Ләкин Татарстанда да төрле хәлләр була. Урман янмаса, шәһәр корылмалары дөрли: мәсәлән, Чаллыдагы полимерлар склады, “Нэфис косметикс” акционерлык җәмгыяте һәм башкалар.

Күптән түгел Казанда элекке Алафузов театрында урнашкан “Созвездие-Йолдызлык” арт-резиденциясен ялкын камап алды. Бу бина биш ел ремонтта булып, 2020 елда гына ачылды. Реставрациягә республика бюджетыннан 750 миллион сум тотылды, һәм санаулы сәгатьләр эчендә бу миллионнарның көле күккә очты. Резиденциягә тагын реставрация ясалачакмы – билгесез. Элекке театр репертурына эләккән бу онытылмас тамашаның сәбәбен тикшерүчеләр ачыклайчак.

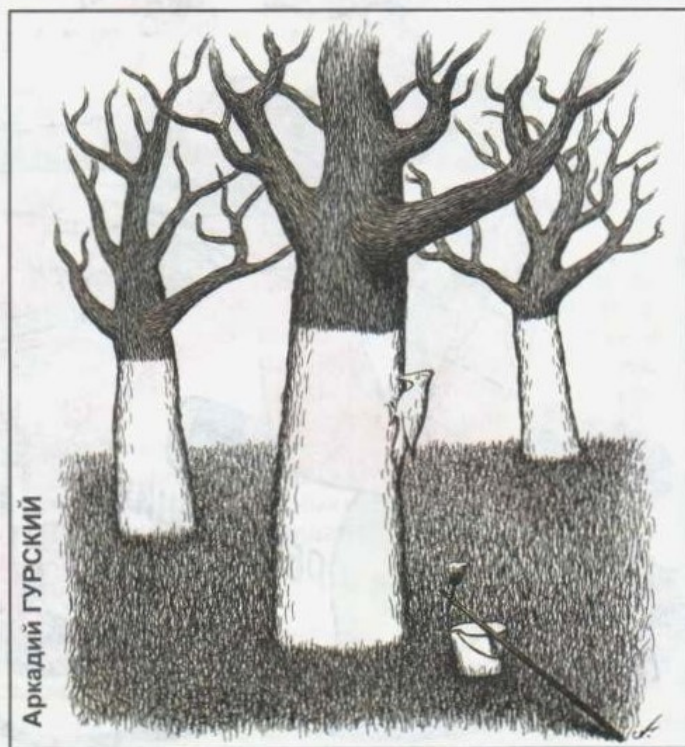
Кырыс статистика белдерүенчә, ел эчендә республикада 6 меңнән артык янгын булган. Афәт китергән зыян 360 миллион сум тәшкит иткән, 178 кеше һәлак булган.

Гражданның аңлылыгын көчәйтү максаты белән быел ут белән саксыз эш иткән өчен штрафлар берничә тапкыр арттырылды. Коры сабаклар яндырган өчен хәзер 3 түгел, ә 20 мең сум түләргә туры киләчәк, ә урман янгынының сәбәпчесе булганнарда ярты миллион сум штраф түләргә йә дүрт ел рәшәткә артында утырып чыгарга туры киләчәк. Рәхсәт ителмәгән урында учак ягу исә гамьсез хужаларга 30 меңгә төшәчәк. Бу кагыйдәләрнең үтәлүен техник прогресс жимешләре күзәтәчәк – күктә инде бакчачыларның һәр адымын күреп торучы квадрокоптерлар оча. Бу каты чаралар аз булса да янгын сүндерүчеләрнең эшен киметер дип ышанасы килә.

Людмила САФИУЛЛИНА

Вячеслав ШИЛОВ

Аркадий ГУРСКИЙ

– Бабай, әкият сөйлә әле!
– Аз белсән, тыныч йокларсың!
Шулай дип ул Интернетта "Хәйләкәр төлкә" белән "Камыр Батыр"ның кыскача эчтәлеген табып, улының үтенеченнән котылды.

Әгәр дә никахны ЗАГСтә ел саен озайтып була торган булса, кызык, ничек үзгәрер иде икән безнең тормыш...

Егет чәчәк кибетенә керә.
– Миңа бер бәйләм чәчәк кирәк иде...

– Рәхим итегез, бездә ниндиен телсез шунысын сайлап була. Сөзгә кайсысын?

– Әй, мин белмим дә инде...

– Мин сөзгә ярдәм итә алам. Ни өчен ачуланыштыгыз соң?

Ике хатын сөйләшә.

– Ирәң элеккечә сәбәпсез көнләшәмә?

– Юк, хәзер инде сәбәпсез түгел.

– Кадерлем, айфон бүләк ит әле миңа?!

– Яхшы! Ләкин бер шарт белән.

– Мин барысына да риза!

– Кредитны синең исемгә язабыз.

– Менә сөзгә алты көнлек йокы да руы.

– Ул кадер озак йоклайсым килми.

– Сөз коньяк эчәсезме?

– Бик сирәк очракта гына.

– Ә шулай да, кайчан?

– Әгәр берәрсе сыйласа...

Ирләр һәрвакыт шуны белергә тиешләр: бай хатыннарынның байлыгына зур салым салына.

ЕРАК МЕТРЛАР

Россия өлкәләре арасында Татарстан-ның һәрвакыт беренчелеккә омтылуына карамастан, фатирлар мәсьәләсе монда да статистиканы боза. Торак сатып алу мөмкинлеге буенча республика бары тик 67 нче урында гына булып чыккан. Файдалануда булган 60 квадрат метрлы 6,3 миллион сумлык фатирны сатып алу өчен, уртача татарстанлыга ун ел акча жыйрга кирәк. Шундый ук торакка Магадан өлкәсендә бары тик 2 елдан артык, ә Кабарда-Балкар Республикасында яшәүчеләргә исә үтә озак – 17 елдан да күбрәк кирәк икән.

"БАКЧА КАРАКЛАРЫ"

Татарстандагы бакча ширкәтләрендә бакчачыларның взносларын үзләштерергә теләүче ялган рәисләр барлыкка килгән. Моның ысулы бик гади: башта ялган гомуми жыелыш протоколы төзелә, документлар салым инспекциясенә тапшырыла, анда исә яңа рәис теркәлә. Ә аннан соң ширкәт рәисе, вәкаләтле шәхес буларак, төрле оешмаларга, шулай ук банкка да мөрәжәгать итә ала. Әлегә ялган рәисләрнең эзенә төшү жиңел түгел, ә акча урлауны исбатлау тагын да кыенрак – чөнки жыелышлар да чынлыкта кагазьдә генә үздирыла.

ТҮЛӘРГӘМЕ, ТҮЛӘМӘСКӘМЕ?

Казан медицина университетының урология кафедрасы мөдире пациентларга түләүсез операцияләрне акчага ясаган. Медик ханым стационар дәваландырылган яткан кешеләргә кирәк операцияне бары тик түләү өчен генә ясарга була, дип хәбәр иткән. Аннан соң теләүчеләрне үз фирмасы тарафыннан арендадан кабинетка юллаган. Анда алар белән түләүле хезмәт күрсәтү турында килешенү төзелгән. Тикшерүчеләр мондый 16 очрак булганын ачыклаганнар.

ТЫЛСЫМЛЫ БӘХЕТ

Нурлатта гүзәл затларга бәхет өлешүче һәм аларның бар мәсьәләләрен хәл итүче тылсымчы пәйда булган. Бушлай түгел, әлбәттә. Теләүчеләр житәрлек булган, әмма беркемнең дә кулына бәхет кошы килеп кунмаган. Аның каравы, сихер остасы үзе катлаулы хәлдә калган – аны, мошеник-лыкка гаепләп, алты елга тимер рәшәткә артына озатканнар.

ТӘМ-ТОМЛЫ ӨСТӘЛ ЯНЫНДА

Бөтенләй берни ашамыйсың!

Александр СЕРГЕЕВ

Ринат МИРЗАЯНОВ

Николай КАПУСТА

Михаил МИХАЙЛОВ

ШӘП ӘЗЕРЛӘНГӘНСЕЗ

- Кибетегез искиткеч шәп икән! Сездә күлмәкләр бармы?
- Ә үзегез күрмисезмени?
- Сайларга ярдәм итегез инде.
- Үзегез нәрсә теләгәнгезне белмисезмени?
- Алайса, бәлки, менә монысындыр?
- Юк, ярамый, ул күргәзмә үрнәге, бердәнбер данәдә.
- Ә менә монысын киеп карарга ярыймы?
- Ярамый, таушалган киемне аннан соң ничек сатым?
- Ә күлмәкне тотып карарга, тукумасының нинди икәнен укып карарга ярыймы?
- Юк, упаковкасын бозуыгыз бар.
- Нигә үзегезне берни дә сатарга теләмәгән кебек тогасыз?
- Безнең хезмәт хакы күпме сатудан тормый – без шәрә окладта!
- Ә нигә сез шулкадәр күп?
- Чөнки эш күп, һәрбер сатып алучы йөзәр сорау бирә!
- Мөдирегезне чакырыгыз!
- Исәнмесез, мөдир мин булам. Сез дәрәс мөрәҗәгать итмисез, сатып алучыларның сораулары – сатучылар карамагында, ә мин – өлкән менеджер!
- Шикаятлар кенәгәсен бирегез!
- Тотмыйбыз! Ә теге асылынып торган нәрсә – ул муляж!
- Акылдан язарга мөмкин! Сез чынлап та бернәрсә дә сатарга теләмисез бугай!
- Зинһар өчен, дулкынланмагыз, сез – клиент, сез һәрвакыт хаклы, сезнең һәрвакыт берни дә сатып алмаса хокук-лы...
- Булдырасыз, хөрмәтле студентлар, шәп әзерләнгәнсез, «Сатып алучылар белән эшләгәндә сатучыларның еш очрый торган хаталары» дигән лаборатор эш өчен барыгызга да зачет куям! Чираттагы лаборатор эшкә әзерләнегез: «Сатып алучы берни дә алырга җыенмаган очракта аңа товарны ничек сатып җибәрергә...»

Фанзаман БАТТАЛ

ШИФАЛЫ ДАРУНЫҢ СЕРЕ

Касыймханның бозавы чирләп китә. Кадрәкә ветврач Лукушкинга килә. Врач бер кәлимә дә татарча белми. Ә Касыймханның урысчасы бөтенләй юк диярлек. Бозауның чирен ничек аңлатырга? Касыймхан үзенең бөтен талантын җигә: чирле бозавы кебек йөгереп китә дә, идәнгә авып, сыртына ятып, кулаякларын селкетә, тартыша, мөгри... Врачка моның кыланмышлары ошап китә. Әлегә хәрәкәтләрен берничә мәртәбә кабатлаткач, көлә-көлә тиешле даруны биреп җибәрә. Бозау ике-өч көннән терелә, хатта үз ишләре белән сөзешә дә башлый. Касыймхан соңынан авыл халкына болай сөйли:

– Акылымны җигеп, урыс брачка бәйнә-бәйнә аңлатып сөйләгән идем, шифалы дару эләкте!

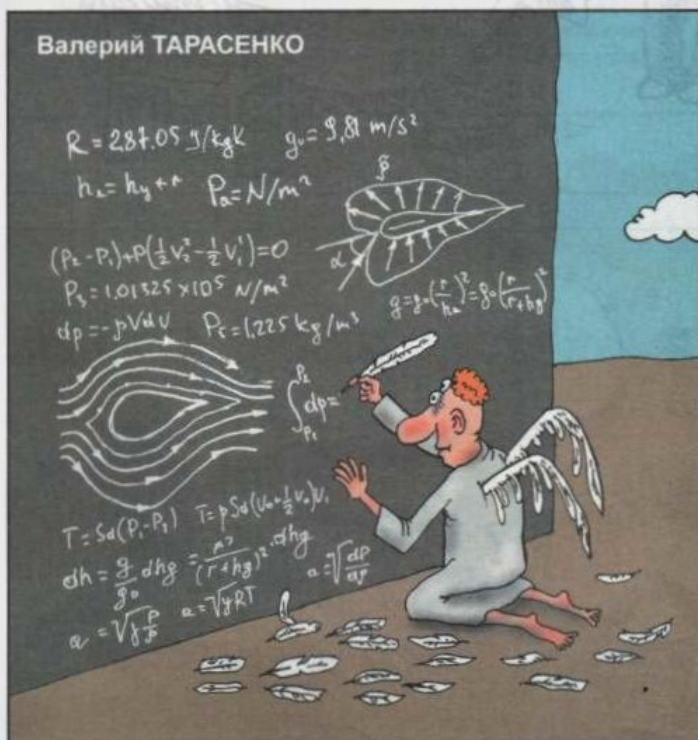
ИҢ ШӘП КҮЗЛЕК

Әзһәр абый, Минзәләгә барып, окулистка керә һәм кәнафигә эре генә утырып, күзлек сайлый башлый. Врач бер-бер артлы унлап күзлек кигертеп карый, әмма Әзһәр абый берсен дә ошатмый. Ачуы чыккан врач, аптырагач, пыяласыз күзлек кидертә моңа. Шунда Әзһәр абый, шатланып, урыныннан ук сикереп тора да:

– Менә бусы әйбәт күрсәтә, ичмасам! – ди.

...Әзһәр абыйның арт санында үртәлгән врачның сырлы табан эзе әле хәзер дә саклана, диләр, хак булса.

Валерий ТАРАСЕНКО

БАШ ЭЧЕНДӘ ШАКУ

Денис Сергеевич – ниндидер департамент башлыгы урынбасары – соңгы вакытта кичләрен эштә тоткарланып калган чакта баш авыртканын сизә. Һәм ул мондыйгына авырту түгел, ә баш эчендә кемдер каты әйбер белән бәрәп торган кебек.

– Барып життем бугай, – дип уйлап куйды ул, ләкин үзе ишек тоткасына да барып житә алмады. Ә баш эчендәге шаку көчәйгәннән-көчәя барды.

– Нәрсә соң инде бу? – диде ул үзалдына һәм чигәләрен уып карады.

Кинәт баш эченнән тавыш ишетелде:

– Ярдәм ит...

Шундук шаку туктады.

– Нәрсә? Кем бу? – дип сорады Денис Сергеевич һәм тирә-юньгә карап алды...

– Бу – мин, хужа, – дип шакулдады сул чигәдән чәрелдек тавыш.

– Нинди хужа ди ул? – Денис Сергеевич, торып, ут кабызды, ләкин бу бернәрсәне дә үзгәртмәде...

– Башыңның хужасы... – диде чәрелдек тавыш, ләкин бу юлы инде уң чигәдән. Шаку тагын да көчәя төште. Аннан соң:

– Ай, ярдәм итегез, зинһар өчен... – дигән тавыш ишетелде.

– Нәрсә тагын шакулдыйсың инде? – дип, Денис Сергеевич чигәләрен уа башлады.

– Ул мин түгел, үзем генә булганда тыныч иде, ә хәзер монда ниндидер тараканнар килеп, мине бәрәп төшермәкче булалар... – диде чәрелдек тавыш.

Денис Сергеевич, йодрыгы белән башына сугып куйды:

– Нәрсә соң инде ул анда?!

– Без хужа астында яшәүдән туйдык, ирек телибез, – диделәр башның төрле ягынан тавышлар...

– Сез нәрсә телисез соң? – дип сорады Денис Сергеевич каты итеп.

Монда инде бөтен баш шаулы һәм әйләнә башлады, күпсанлы тавышлар яңгырады:

– Ашысыбыз килә! Сыра! Хатыннар телибез! Чит илгә барырга! Яңа машина!..

– Туктагыз, сез анда акылыгыздан яздыгызмы әллә? – дип жикеренде Денис Сергеевич. – Болар булсын өчен башта акча булырга тиеш, ә акча булсын өчен, күп һәм тырышып эшләргә кирәк...

– Мин аларга әйттем инде, – диде хужаның чәрелдек тавышы.

– Ә син мине кичләр буге эшләтмәкче буласыңмыни? – дип сорады Денис Сергеевич.

– Әлбәттә, кем эшләми, шул ашамый, – диде хужа.

– Житте, моның белән берәр нәрсә эшләргә кирәк, – диде Денис Сергеевич һәм баш даруы эчеп куйды.

Илдар НӘФИЕВ

Виктор ФЕДОРОВ

Юрий КУХАРЕНКО

Һәр халыкның безнең Хужа Насретдинга охшаган үз каһарманы бар. Чуашларда ул Кукша Куртты – Пеләш Григорий. Аны Казан губернасының Тәтеш өязендә XIX гасыр ахырында яшәгән дип сөйләләр. Авыл бае Әхмәни һәм аның дусларыннан үткен теле һәм көлүе белән дан тоткан ул. Менә чуаш Насретдинының күпсанлы мазәкләреннән кайберләре.

МӘЧЕЛӘР ҺӘМ ИРЛӘР

Пеләш Григорий урамда күршесе – Әхмәниң кызы белән очрашкан.

– Нәрсә чистарткан самавырдай балкыйсың, Кулине? – дип сораган ул.

– Мәнтәләй яучылар җибәрәм диде, – дип хәбәр иткән шат чибәркәй.

– Кайчан әйтте инде ул моны сиңа?

– Бүген иртән генә.

– Бүген дисеңме? Димәк, мартта инде? Мартта барлык ирләр дә мәчеләр кебек, һәрвакыт өйләнергә сүз бирәләр.

НИЧЕК КИЛГӘН, ШУЛАЙ КИТӘР

Пеләш янына күрше авылдан бажасы Туйтирәк кунакка килгән. Ишегалдына кереп туктау белән ул атын кыйный башлаган:

– Юньсез хайван! Кичтән үк күчтәнәчләр әзерләп, иртән баскычка чыгарып куйган идем. Арбага күчереп салырга өлгермәдем, ат чабып китте, үзем көчкә сикереп менәргә өлгердем.

– Тимә гаепсез хайванга. Монда буш арба белән килгән икән, китүен дә шулай китәр, – дип әйткән үз сүзен Куртты.

БЕРКАЯ ДА КИТМӘ

Әхмәни иске коега егылып төшкән. Аның тавышын ишетеп, черек кое бурасы янына Пеләш килеп җиткән.

– Тартып чыгар мине моннан, Куртты, – дип үтенгән бай.

– Ярый, йөгереп кенә бау алып киләм, тик кара аны, беркая да китмә! – дип кисәткән күршесе.

БЕР АЙДАН АГАРА

Әхмәниң кызына яучылар килгән. Байның иркә кызына кияү ошамый, тик әнисе кызын ризалашырга үгетли.

– Нигә инде Сабанига чыгарга теләмисең? Менә дигән кияү бит, үзе бай, үзе яхшы эштә! – дип сүгә ул үжәт кызын.

– Бармыйм мин аңа, чәче жирән, – дип киреләнә кызы.

– Чәченә игътибар итмә син аның, сиңең белән яшәп бер айдан агара ул, – дип киңәш бирә урамнан узып баручы Пеләш.

ТИРӘН ЙОКЫ

Берзаман Пеләш янына бажасы Туйтирәк килгән. Йокларга яткач, Туйтирәк аны җилкәсенә төртә:

– Куртты, син йоклыйсыңмы?

– Нәрсә кирәк? – дип башын күтәрә Пеләш.

– Синнән берәз акча сорап тормакчы идем.

– Күрмисеңмени, күптән йоклыйм ич, – дип мыгырды Йокларга һәм, стенага таба борылып, гырлап җибәрә.

БӘХЕТЛЕ КИЯҮ

Пеләш күршесе Әхмәниң кызына гашыйк була. Яучылар җибәрә, ләкин кызын ярлыга бирергә теләми бай. Ә күрше авылдан бай малае кыз сораткач, Әхмәни уйлап та тормый. Кыз үзе дә бай кияү табылганына шатланып туя алмый.

Берничә елдан Әхмәниң кияве көтмәгәндә авырып китә һәм дөнья куя. Ничектер Куртты элекке кәләше белән очраша:

– Ярый әле сиңа өйләнмәгәнмен, – ди ул.

– Нигә? – дип сорый яшь тол.

– Сиңең ирең урынына миңа үлгәргә туры килгән булып иде! – дип җавап бирә Пеләш.

Чуашчадан Евгений ТУРХАН тәржемәсе.

САМОЛЁТ КАНАТЫ АСТЫНДА

Кадерле "Чаян"! Күңелгә якин урысча бер жырда мондый сүзләр бар: "Под крылом самолёта о чём-то поёт зелёное море тайги". Ә менә Лаеш районының Лесные поляны коттедж бистәсендәге йортлар шулай ук самолёт канаты астында икән. Шәхси кулда булган "СП Лаишево"ның кече авиация өчен очып китү полосасы нәкъ юл аркылы гына урнашкан. Мондый куркыныч якинлыкта газ корылмалары һәм электр үткәргечләр электән үк булган. Төзүче сүзләренә караганда, бу урынны төзелеш өчен сатып алган вакытта, рәсми документларда беринди кече аэродромнар да күрсәтелмәгән. Оппонент исә үзенекен тугый, барысы да закон буенча эшләнгән, очу өчен корылган полоса жире промышленность һәм транспорт категориясендә, димәк, монда очарга ярый.

Һәр ике күрше әлеге килеп чыккан низагта бер-берсенә юл куярга уйламый. Ә ике арада бу жирләрне йортлар төзү өчен сатып алганнар кала. Бу хәлдән чыгу мөмкинчелеге хәтта кошлар очкан биеклектән дә күренми. Кайберәүләр ике куянын берьюлы ату ягында – төзелә торган йортларны кече авиацияне яратучыларга сатарга.

В. МӨШӘРАПОВ

Лаеш районы

КИПКӘН-БЕТКӘН КҮЛ

Хөрмәтле редакция! Кайсыдыр акыллысы әйткән: кеше ниндидер сәер зат – чүлдә чәчәкләр үстәрә, кирәксә-кирәкмәсә күлне дә киптерә. Менә шул киптерүгә кагылган хәл Чебокса бистәсендәге күлгә туры килде бит әле. Аның суы 2019 елда ук саега башлаган иде. Кошлар да килми башлады, балыгы да бетте. Ул чагында экологик һәлакәтнең зурга китүенә бигүк аһамият биреп бетермәделәр. Янәмәсә, күл ясалма жыелган, суы кырыендагы ярын һәм дамбасын яхшырту максатында жиберелгән, төзелеш эшләре төгәлләнгәч, барысы да үз урынына кайтарылачак. Ләкин әле эшләр һаман давам итә – күл юк.

Шул арада инде аның кондызлары да, кыйммәтле мехлы күселәре дә (ондатра) һәм күлдәге суны чыгарып-күтәрәп жайлап торучы эшермә бикләре дә югалган. Аларны эзләп таба алмадылар, яңасын берәү дә эшләргә жыенмый – күл берәүнеке дә түгел, хужасы юк, баланста да тормый.

Шушы елларда кипкән күл иңкүлегендә нинди генә түрәләр, белгечләр булмады. Барысы да хәлнең катлаулыгына аһ оралар, күлне кабат торгызуга вәгъдәләр бирәләр. Тик менә әйткән сүzlәре эш белән расланмый.

Казанның Чебокса бистәсендә яшәүчеләр.

Василий АЛЕКСАНДРОВ

Язның бер матур көнendә урамда ике дус хатын очраша.

– Кәримә, ни хәлләрең бар? Күптән күрешкәнебез юк. Нинди яңалыklar? Эшләр барамы?

– Сәлам, Гөлфия дустым! Күптән күрешмәдек шул. Эшләр баруы... ни дип әйтим инде? Киттем мин ул эшемнән.

– Ничек киттең? Ни булды? Син бит врач! Иң кирәкле кеше?!

– Ни булсын? Туйдырды! Көн саен шул авырулар белән эшләп, үзем авыруга әйләнә яздым. Киләләр дә зарланалар: теге жир авырта, бу жир авырта. Мин, әлбәттә, карыйм, сорашам. Аннары дарулар язам. Шунан соң авырулар ризасызлык белдерә башлый: ник кыйммәтле дару язасыз? Арзанрагы юкмыни?

Үзең беләсең, безнең бит даруханәләр белән сөйләшеп куелган. Без рецепт язабыз, алар дару саталар. Кыйммәтлесен сатсалар, аларга да яхшы, безгә дә проценты бара. Бер зарплатага гына яшәп булмый, аңлайсыңдыр?

– Аңлыйм инде, дускаем, аңлыйм...

– Әле кыйммәтле дару язганга баш табибка барып әләкиләр. Ул да безнең сыман. Аңа да акча кирәк. Шуңа түзә алмыйча, киттем мин сырхауханадан. Хәзер эш эзләп йерим. Сине очрату әйбәт булды, кибеттә эшлисең түгелме? Директоры? Миңа да берәр эш табалмассыңмы шунда?

Гүзәл СӨНГАТУЛЛИНА

Иң кирәкле Кешеләр

– Табар идем дә... Киттем бит мин эшемнән...

– Абау! Шундый жылы урыннан кем китә инде? Ни булды? Син бит иң кирәкле кеше!

– Ни булсын? Шулар аркасында инде...

– Кемнәр? Ревизорлармы?

– Юк ла... Сатып алучыларны әйтәм. Башымны катырдылар. Кибеткә киләләр дә сораша башлыйлар: "Бу әйбер ник кыйбатланган? Суганнарыгыз артык эре. Итләрегез эсвижий түгел!" Әйтерсең мин ризыкны үз өемнән алып киләм дә сатам. Ниндине җибәрәләр, шуны сатабыз инде... Дөресен әйткәндә, яхшырагын без арткарар алып куябыз. Башта булганын алып бетерсеннәр. Бигрәк азды халык. Әле картларны күрсәң, иртә таңнан килеп керәләр дә актарына башлыйлар. Болай да ташлама бәядән алалар, аңа яңа килгән генә бир. Шуңа түзмәдем, киттем.

– Хәзер нишләмәкче буласың?

– Әлбәттә, эш эзлим!

– Дустым, карале, мин нәрсә уйладым...

– Нәрсә?

– Без икебез дә бик кирәкле кешеләр. Мин сырхауханадан киттем, син – кибеттән. Андый яхшы урыннарны каян табарбыз икән кабат? Үзең беләсең, табибка элэгү бик авыр. Син дә кибеттән юкка киткәнсеңдер дип уйлыйм. Аз булса да, ризыгы бар, акчасын алабыз. Әллә кире урыннарыбызга кайтыйк микән?

УЗАРА КАРАКЛЫК

Дөньяда иң зур криптопирамидага нигез салучыны 75 млн. сумга алдаганнар. Элек Узак Банк ArteryNetwork Corporation компаниясен кара исемлеккә урнаштырган, ә Роспотребнадзор аның сайтларын блокировкалаган. Кыска вакыт эчендә компаниягә нигез салучы Марк Богатыренкога ярдәмгә аның дәүләт каршында эшен акларга вәгъдә итүче «кызыксынган кешеләр» табылган. Берничә ай тыгыз хезмәттәшлек эчендә хужа 1 миллион долларга якын акчадан колак каккан, тик нәтижәсен генә күрмәгән. Өметен югалткан пирамида төзүче хокук сакчыларына мөрәжәгать иткән, алар жинаятьчеләргә «караклык» буенча жинаять эше кузгатканнар.

РИШВӘТ МӘКТӘБЕ

Ярославльнең бер мәктәбендә жәйге эш ата-аналарның прокуратурага мөрәжәгать итү өчен сәбәп булган. Мәктәп укучыларына, мәктәп яны участогын тәртипкә китереп, 20 сәгать эшләргә кирәк булган. Эшләргә теләмәүчеләргә альтернатив вариант такъдим ителгән – сыйныф житәкчесенә 300 сум бирергә һәм сентябрьгә кадәр азат булырга. Күп кенә ата-аналар, шул рәвешле, мәктәп кече яшътан үк ришвәт бирергә өйрәтә, дип санаган. Уку йорты администрациясә, акча жыюга бернинди катнашы да юк, дип белдерергә ашыккан.

ЯШЕРЕН РЕМОТ

Златоустта яшәүче бер ир-ат һәм машина карагы безнең ил машиналарын бик хөрмәт иткән. Гаражларның берсесен ачкач, ватык «пятнашка»ны күреп алган, машина карагы ай буге гаражга эшкә йөргән шикелле килгән һәм машинаны рәткә китергән. Автомобиль йөри башлагач, ул аны урлап качкан. Каракны очраклы рәвештә тоткарлаганнар. Ул үзенең яңа төзекләндерелгән карлыгачында документсыз йөргән.

«КОЙРЫКЛЫ ПЕЧКИН»

Дөньяда беренче мәче почтасын Санкт-Петербургта эшләтеп жибәрергә жыеналар. «Республика Мәчеләре» кафесы базасында койрыклылар хат ташучы һөнәрэн үзләштерәчәкләр һәм сувенир открыткалары китерәчәкләр. Фикер яңа түгел – мәчеләрне почта хезмәтенә өйрәтергә омтылып караганнар, тик практикада мыекбайларның бер өлеше даими рәвештә үз сменасын йоклап калган, ә икенче өлешен даими рәвештә этләр куып йөргән. Бу юлы мәчеләрне этләрдән сакларга ниятлиләр, тик заказны көткәндә ул йоклап китә икән, аны беркем дә уятмый – икенче «почтальон»ны ярдәмгә чакырачаклар.

Константин МАЛЬЦЕВ

Виктор ФЁДОРОВ

Михаил ЛАРИЧЕВ

Абруйлы якташ

Дамир МОРТАЗИН

Студент Газизов уйга батты. Нишләргә? Менә ул тиздән дипломлы укытучы булып, ә туган авылына кайтырга аның бер генә дә теләге юк. Уку дәверендә Казанга бик нык күнекте шул ул! Монда күңеленә охшаган бар нәрсә дә бар – төнге клублар, парктар, сәүдә үзәкләре, хәтта музейлы театрларына хәтле... Аннан соң кемнәр генә яшәми! Депутатлар, артистлар, жырчылар, шагыйрьләр – барысы да авылдан чыккан!

“Шагыйрьләр, шагыйрьләр...” дигән уй жәлеп китте Газизовның башында. – “Мин дә бит мәктәп стенгазетасына шигырьләр язгалый идем, директорның да мактап алгалаганын хәтерли... Менә тотам да шагыйрь булам”.

Атна-ун көн узды микән, ул берничә баллон сыра сатып алып, тулай торактагы дусларына шигырьләрен укып күрсәтте. Тегеләрнең шаккатудан күзләре маңгайга менде. Бигрәк тә кызларныкы. “Редакциягә мөрәжәгать итәргә кирәк!” дигән карарга килде ул.

“Шәһәр яңалыклары” газетасының редакциясендә яшъ шагыйрьнең наваланып шигырь укуына бик исләре китмәде – шигырьләрен кире үзенә кайтардылар.

– Бик борчылма, уңышсызлыктар ижатчының рухын ныгыта гына! – диделәр дуслары. – Анда аларның үз мафиясе... Син хәтта бөекнең үзеннән дә уздырып язасың... – дип, жирле классик шагыйрьнең исемнә атадылар.

– Бу яхшы идея! – диде дә Газизов, маңгаена кулы белән чәпелдәтеп куйды.

Озак та үтмәде, яшъ талант “Кичке шәһәр” газетасы редакторының кабинетында утыра иде.

– Мин тегеннән... – һәм танылган бөек исем-фамилияне атады.

– Бик хуш, – дип куанычын яшермәде редактор.

– Безнең хөрмәтле мэтр үзе килә алмады – бик

аһәмиятле вә дә житди командировкада... Менә сезгә шигырьләрен тапшырырга үтенде... – Газизов аңа күк төстәге конвертын сузды.

– Бик тә куанып, бик тә... – сөөнеченнән балкып әйтте бу сузләрен редактор.

Газизов тиз генә икенче конвертны сузды – монысы – ак.

– Бусында минем шигырьләрем... – диде ул уңайсызланып. – Шагыйрь абзый боларына да зур игътибар итәргә кушты...

Ак конверттагы шәп дип аталган шигырьләр редакторны әллә ни шаккатырмадылар. Ә менә күк конверттагылары сокландыргыч иде.

– Нинди талант! Нинди тирәнлек! Болар бит Тукай, Дәрдемәнд белән чагыша...

Күк конверттагы шигырьләр шундук “Мәңгелек шигъри юллар” сәхифәсе астында бирелделәр. Икенче көнне, әле генә чыккан газетаны тотып, яшъ шагыйребез редактор кабинетында пәйда булды.

– Гафу итегез, – дип башлады ул сүзен дерелдәгән тавыш белән. – Мин конвертларны бутаганмын... Күк конверттагысы минекеләр иде...

Редактор катып калды.

– Сез борчылмагыз инде. Минем сезгә үпкәм юк... Искәрмә генә бирегез, янәмәсе, “Мәңгелек шигъри юллар” сәхифәсендә Газизов шигырьләре басылган...

Төзәтмәне бирделәр. Газизов теләгенә иреште. Аның шигырьләрен бастылар. Хәзер ул шундый жыентыктар белән редакцияләргә йөри, әкреләп танылган шагыйрьгә әверелеп бара, ни дисәң дә, аңа бит әдәбият алласыдай саналган даһи Үзә фатихасын биргән. Әлбәттә, туган якларына кайту турында сүз дә булырга мөмкин түгел. Ә шулай да, туган авылы музееда аңа – талантлы якташларына багышланган аерым зур урын әзерләнә. Ни әйтсәң дә, ул бит аларның үзләрен Казан хәтле Казанда зурлаячак...

Валерий ТАРАСЕНКО

Валентин ДРУЖИНИН

ҮТКӘННӘРГӘ КАРЫЙК КАЕРЫЛЫП

БАЗАР ХИКМӘТЛӘРЕ ЯКИ КЕМ ХӘЕРЧЕРӘК?..

Иван ХАНТИМЕРОВ рәсемнәре

Үткән елның декабрьләре – халыкның иткә дигән малларын суя башлаган мәлләре. Мин дә бер көнне яңа суйган 1-2 кило ит алым әле дип, Колхоз базарына барган идем. Ит бик күп, сайлап алырга була. Мин инде олы кеше – яшьрәк, йомшаграк итләргә карап йөрдәм. Бер хатын шунда игътибарымны җәлеп иттә.

– Мәнә, бабай, кичә генә суйган бер яшьлек үгез ите, – ди бу. Миңа бик сөякле булмаганрак ике килолы кисәген үлчәп бирде. Шунда, итләр янындарак, каз күкәенә охшаган нәрсә ята:

– Ә бу нәрсә? – дим.

– Ул үгезнең теге нәрсәсә, алыгыз, бик тәмле, аны кыздырып ашыйлар, – ди.

Мин дә:

– Ә моның озын җире кая соң, комплекты белән бирсәң алам, – дигән булдым.

Ул кызарып куйды. Ә күршәдәге сатучылар шаркылдап көлештеләр.

Татар халкы андый нәрсәләргә эткә ташлы бит югыйсә. Хәзер тавык аягын, башын да саталар. Татар аны да ашамый, аягы тәрегә охшаган дип. Хәзер башының да йонын йолкып саталар. Берәз беркатлырак кешегә дә бит, “и тавык мие ашаган нәрсә”, дип әйтәләр иде. Очсыз булгач алалар, ашыйлар. Фәкыйрьләр күбәйдә илдә.

Якындарак кына тагын бер хатын сыер ите сата. Янәшәдә күп итеп маен өеп куйган.

– Сеңлем, берәз май бирегез әле, элек буш-ка иде ул, мин өй тәрзәсенәң тышкы ягында җимлек ясап куйган идем, песнәкләр шунда килеп ашыйлар аларны, карап тору миңа да зур куаныч, ләззәт бирә. Ә тавык сөякләрен җыеп, Крутушкада булган кызымның бакчасына барганда халыкны көтеп торып каршы алучы этләргә бирәм. Алар да безнең шикелле җан иясе бит. Күз яшьләрен агызып елыйлар – кызганыч. Үзбездә эт хәлендә – аңлайбыз. Дөрес, кайберләренең зыяны да бар. Шәһәр җирендә өерләре белән кешеләргә ташланган очраклары да булгалый. Такташ әйтмешли: “Килер бер көн, хәерчеләр эш эзләргә төркем-төркем...” Эш эзләп кенә калсалар ярый да бит, хужаларына ташланьрга мөмкиннәр, этләр кебек. Аллам сакласын!

Хөкүмәт баш вата да инде ватуын, ләкин нишләргә белми. Фатирларында эт асраучылар шактый. Зурлары да, шәркә кебек кечкенәләре дә бар. Берзаман шәһәр башлыгы Камил Исхаков аларны кеше саны итеп чутлап, коммуналь түләүгә кертергә тәкъдим белән чыккан иде, кабул итмәделәр, алар бит лифтта йөри, яннарына чит кеше керә алмый. Хәер, хәзер бер лифтка ят кеше белән бергә үзбездә дә керергә куркыныч. Бу мәсьәләдә халыктан сораштырулар да алып бардылар. Әмма төрлесе төрле фикердә. Нүжәли берәү дә җиңә алмас инде бу этләргә дигән уйда йөрм. Эт хәле, эт вирусы кешегә күчә торган булып чыкмасын тагын.

Борчылып, 86 яшьлек
Сөләйман бабагыз ШАКИРОВ.

Америка инструкторы:

– «Бәйсезлек» дигән сүздән соң штык белән чәнчибез, «азатлык» сүзеннән соң приклад белән бәрәбез!

– Их, элек мәнә нинди сугышлар булган бит – утыз еллык, йөз еллык...

Ә МЕНӘ ТАГЫН БЕР МӘЗӘК

Хатын иреннән сорый:

- Кадерлем, синең тормышыңда иң бәхетле биш ел кайчан булды?
- Башлангыч сыйныфларда укыганда.

“Макдоналдс” хәзер ничек дип аталса да, барыбер, иң әһәмиятлесе – бәдрәфләр яңадан ачыла.

- Хәтерлисезме, 2012 елны ахыр заман булырга тиеш иде бит?
- Әйе, әйбәт заманнар бар иде!..

Әй, официант, биредә ярты сәгать көтөп утырам инде.

- Ә мин иртәнге жидедән бирле, шулай да зарланмыйм бит.

- Доктор, бүтән сезгә дәвалаганыгыз өчен түли алмыйм, акчам бетте.
- Әйбәт бит инде саламәтләнгәч!

Халык тарафыннан сайланып, кеше үзен күктән төшерелгән дип уйлый башлый икән – авыр заманнар килер.

- Ул начар табиб.
- Нигә?
- Кибеттә үзенә коньяк сатып алганын күрдем!

Кызлар, кыйммәтле автомобильләр, учлап-учлап акча бирүче бай ирләр турында хыялланган идегезме? Хыялларыгыз тормышка ашты! Безнең автосалонга кассир кирәк!

Зираттагы кабер янында бер ир елап тора.

- Нигә дөньядан шулай иртә киттең?!
- Аннан сорыйлар:
- Ул сезнең туганыгызмы?
- Юк, ул хатымның беренче ире.

Валерий ТАРАСЕНКО

Игорь КИЙКО

Александр ШУЛЬПИНОВ

ЧАЯН ШИФАХАНӘСЕ

Александр АЛЁШИН

Бер ханым теш табибына керә. Табиб моның авызын ачып карый да:

– Сезнең бөтен тешләрегез таза-сау. Тагын ни кирәк? – ди. Хатын алтыннарын балкытып елмая:

– Теш дәваларга түгел, шушы хәзинәләремне саклау өчен авызыма сигнализация куя алмассыз микән дип килгән идем, – ди.

Сергей АНДРИАНОВ

Алмаз ХӘМЗИН

Элегрәк булган хәл. Теш сызлы башлап, үләр дәрәжәгә житмичә табибка бармыйсың бит инде. Көннәр, айлар, еллар үтә, теш сына-чери, каный-шешә, тамырга гына калып урт итенә күмелгәч кенә сызлавына чыдар әмәл калмагач, дөнья белән хушлашырга әзер булып, хастаханәгә юл тотасың. Күз алдына әллә нинди уйлар килә: дөньяны соңгы тапкыр күрәп каласың кебек. Кешеләр дә ягымлырак тоела... Алар бик күп иделәр бит әле. Ләкин менә врачлар рәхимсез сыман. Сузып салырлар караватларына, берсе аягын шул карават кырыена күтәрәп басар да: "Йәле, авызыңны ач!" – дияр. Икенчесе башны тотар... Электән калган күренешләр бу. Ул вакытта да бер тешне суырткан хәтердә. Утереп сызлагач барган идем инде. Наркоз дигән нәрсә булгандыр безгә 18 яшь чакларда да. Чират. Кабинетларыннан кереп китүчеләрнең: "Ай-й!" – дип жан өзгеч чинаулары ишетелгәләп куя. Шул чакта көтеп утыручыларның йөрәкләре аяк табанына төшәп китә. Үземнеке дә шулай булды. Чиратның яртысы каядыр югалды – качтылар бугай. Менә шул чакта тешеңнең сызлавы да басыла бит әле. Теләк белән хәлен белергә теләп капшап карыйсың... Урынында. Күңелгә "әллә мин дә кайтып китим микән" дигән уй килә. Юк, үлсәм үләм, керәм – хушыгыз!

Бүлмәдәгә хәлләр мин уйлаганча ук түгел икән түгелен. Теш суыручы да минем уемдагыча андый юан, йон беләкле түгел. Аягын да махсус креслога күтәрәп куймады.

– Хәзер, хәзер, берәз түзәргә туры килер инде, – дип, ягымлы тавыш белән күңелгә жылылык кертте. – Авызыңны зуррак ач! – диде дә, кулына тоткан чүкче белән ниндидер зубило сыман мединструмент тыгып, чатнатып жибәрде. Башларым зыңгылдап куйды. Балки бу турыда куркытып язарга да кирәк түгелдер, әмма ул заманнардагы теш мәсьәләсе шулайрак хәл ителә иде. Аннары ниндидер ыргак сыман нәрсә белән кисәкләрен чүпли башлады. Шөкер, соңыннан миннән дә бәхетле кеше юк иде.

Ярый, монысы шулай булды. Икенче очрак. Байтак еллар үткәч тагын бер тапкыр бу хәсрәтне кичәргә туры килде. Әйтәләр: хәзер теш алдыру пүчтәк – авырту сизелми дә дип. Шулайдыр да, әмма әле минем теге очрак нич онытырлык түгел, һаман да йөрәктә ярасы калды.

Бардым стоматологиягә. Матур гына бер ханым, жайлап кына сөйләшәп, кәкре-бөкре махсус караватка яткырды да, жайлап-майлап сүз башлады.

– Хәзер укол салырбыз, сизми дә калырсыз, тешегезне алырбыз, – дип жырлап, авызын ач-

тырды. Мамык кыстырды. Тагын ниләрдер маташтырды да:

– Укол салдым, берәз көтеп торыгыз, – дип, янәшәдәге бөлмәсенә кереп китте.

Утырам сынап: тел белән уколның тәэсирен тикшерәм. Бернинди үзгәреш тоймыйм. Уйлыйм: “Бу бит инде хәзер чыга да минем тешне урты-ние белән умырып ала”.

Эч поша – күрәселәр бар икән. Сау булыгыз, туганнар һәм дөнья!.. Ханымны чакырам:

– Сезнең бу наркозыгызның тәэсире юк, ахрысы? – дим.

– Хәзер карыйбыз аны, – ди бу. Төрткәли нәрсәсә беләндер... – Авыртамы?

– Юк, – мәйтәм.

Тагын төртә, ныграк баскалый. Тагын, тагын...

– Алай икән, – ди бу, яңадан бөлмәсенә кереп китте...

Мин уйлыйм: “Кабат укол ясарга исәбе, ахрысы”, – дип.

Озакка китте. Чыкмый да чыкмый... Түзәм. Ниһаять:

– Хәмзин, нишләп һаман утырасың, мәрткә киттеңме әллә? – ди.

– Сезде көтәм, – дим, – тешне алырга кирәк бит инде!

– Соң, алдым ла инде, әнә карагыз, янәшәдәге талинкәдә ята.

Карасам, шаклар каттым... Келәшчә кысылган тешем: “Котылдыңмы инде миннән, рәхәт яшә!” – дигән сыман рәнжеп ята.

– Кызганыч, әмма синсез кыенрак булыр гомер итүләре, газизкәем! – дидем дә, миһербанлы теш табибәсенә рәхмәт әйтеп, урамга ыргылдым.

Ике таныш очраша.

– Нәрсә булды сиңа?

– Берьюлы ике тешне суырттым.

– Тукта, әле бүген иртән генә бер тешем сызлыг дигән идең. Ниһәйкенә алдырдың?

– Табибның кайтарып бирергә акчасы булмады.

РАФИС КОРБАНГА – 65!

– 65 яшь

Хәзер Сиңа?!

Башың төкле,

Минекәдәй

Такыр түгел –

Хиросима...

Алмаз ХӘМЗИН

Разил ВӘЛИЕВ

Рафис Корбанга

“Уян, татар!” дип жыр язган,

Бик күп эшләр кырган ул.

Гомер буге ил сагында

Гомер буге тел сагында

Торган милли корбан ул,

Безнең Рафис Корбан ул!

Роберт МИЦНУЛЛИН

Балалар шагыйре

Рафис Корбанга

Балалар шигърияте дә,

Сәнгать төсле,

Сорый корбан.

Шундый корбаннарның берсе

Балалар өчен яза торган

Рафис Корбан.

Рафис Корбаннан дусларча эпиграммалар

Рәмис Аймәткә

Мәхәббәт дип, яратам дип

Язганнарың бик әйбәт!

Кемне шулай яратасың,

Әйтсәңче шуны, Аймәт?

Рабит Батуллага

Күпләр сиңа житә алмый,

Никадәрле йөрөп тә.

Бөтен хикмәт сакалда шул,

Бөтен хикмәт бүректә!

Башына папахә киеп

Йөри башлаган

Данил Салиховка

Батулладан күрмәкче,

Бөөк булып йөрмәкче.

Алтын икән акылың,

Ә кая соң сакалың?!

Марат Закирга

Сиксән битлек китабы бар,

Яңага түкми көчен.

Шул китап та ярап тора

Консультант булып өчен.

Зиннур Мансуровка

Яза торгач булдың тамам

Зур бүләкләр иясе.

Иң зур даның шул – син хәзер

Тукай энциклопедиясе.

Равил Кукушкин-Рахманига

Шигърияттә кем булсаң да,

Хет Тукай бул, хет Пушкин,

Балалар шагыйре дигән

Мөһер сугар Кукушкин.

Факил Сафинга

Факеллар элек Әлмәттә иде,

Якты яндылар, әлбәттә инде.

Бер генә Факил торып калды да,

Ансы да хәзер яна Чаллыда.

Фатих Кутлуга

ТЮРКСОЙны ябып кына

Мөмкин түгел катылу,

Төрөк – татар арасында

Күпер хәзер Ф. Кутлу.

Талгат Абдуллинга

Фатир биреп, йортлы итте

Ул Казанның ярты халкын.

Мескен халык гомер буге

Түли хәзер шуның хакын.

Гомумән язучыларга...

Язучылар бетте тамам

Сыегаеп, вакланып.

Эпиграмм язарга да

Язучы булмый табып.

Үзөнбәлекле оярашу

Кемнар генә кайда гына очрашмый хәзер. "Бер күрешү – бер гомер" диләр бит. Хак сүзләрдәр. Һәм менә без дә, авылыбыздагы сигезьеллык мәктәпне тәмамлаган сабакташларым белән, кырык биш елдан соң авылдагы тулы булмаган урта мәктәп бинасында кабат бергә жылырга тиешбез икән. Дөрөс, сыйныфташларымның егерме биш, утыз ел узгач та жыелышып алганның ишетеп белә идем. Үзем дә чакыру алдым. Бабайга печән чабарга кайтып китепме, әллә башка сәбәпләр килеп чыгыпмы шунда, мин ул вакытта да кайта алмый калдым. Ә менә бу юлы өч көн алдан юлга чыктым. Аннары әти дә исән бит әле. Туксанны тутырып килә. Аның янында да озаграк тору иде исәбем.

...Менә мин, беренче сыйныфка жыенган укучы сыман, кыенсынып кына капка төбөнә чыгып бастым. Сагаты ун тулып килә, йөрәк тә дөп-дөп тибә дигәндәй. Урам буйлап безгә таба бер хатын-кыз атлый. Исәнләшәбез.

– Фәргать, син түгелме соң бу? – дип сорады хатын.

– Мин.

Без тешсез хатын белән кочаклашып күрештек. Аның алга таба "Ничек хәлләр?", "Кайларда ниләр жимереп ятасың?" кебегрәк сораулар яудырасын чамалап:

– Гафу итегез, мин сезне танымадым, – дидем. Ул авызын янә кулы белән каплап көлгәндәй итте дә:

– Мин бит синең классташың Фәһимә, – ди. – Тешләр куйдырып йөри идем әле, – ди. Аннары:

– Син элек тә шундый шаян-шук идең һәм хәзер дә дип, күзләремә текәлеп карады. Янып торган төпсез зәп-зәңгәр күзләр чыннан да аныкы иде. Йөзләргә елмай инде. Без күңелдәге хатирәләргә искә төшәрә барып, нәкъ элеккечә, ашыкмый гына, сөйләшә-көләшә мәктәпкә таба атладык. Ә анда сыйныфташларның күбесе жыелып беткән, ни турындадыр гәлләшәләр, оештыру мәсьәләләрен хәл итәләр иде бугай.

Сыйныфташлар белән без дә төсле ташлар жәелгән, яныкларына төрлө чачәкләр утыртылган сукмактан узып, шул урынга, ягъни ял итү почмагына, төрлө төсләргә буялган эскәмияләргә барып утырдык. Нәкъ элеккечә, кызык та, рәхәт тә. Йөз-бит, килеш-килбәткә игътибар итмәгәндә, күз карашлары, сөйләм теле, холык-фигыль барыбызныкы да үсмер чактагыча, барыбыз да бер-беребезне бүлдәрә-бүлдәрә сөйләшәбез. Минем партадаш кыз-әби дә теленә ирек куйган:

– Менә бу хәерсез белән, – ди миңа ымлап, – жиде ел бергә утырдык, аннары ике ел күрешә алырга урта мәктәптә бергә укыдык, чигүле кулъяулык бүләк итеп армиягә дә озат-

тым мин аны. Сүз кушмый калмас әле дигән өметем дә бар иде. Юк, малай, күзгә гел чит кызларда булды, – дип көлә... Без әнә шулай, онытылмас күңелле вакыйгаларны искә төшөрөп, көлөшөп-гәлләшөп утырганда Нургаязлар кайтып төштө.

– Кызлар, Сез табынны карый торыгыз, без өйлә намазын укып алабыз. Әйдәгез, кемнар минем белән?

Без, дүрт ир-ат, башлангыч сыйныфларның бәдрәфенә кереп тәһарәт алдык та, юл аркылы гына салынган мәчеткә юналдек. Безгә тагын өч сыйныфташ та иярмәкче иде. Нургаяз кистереп кенә: "Тәһарәтсезләр мәчеткә керми", – дигәч, тегеләр бүленеп калды. Класс житәкчебез Әмиржан абый белән шунда күрештек. Ул хәзер имам-хатыйп вазыйфасын башкара икән. Озак сөйләшөп торырга вакыт булмаганлыктан, кайберләребез, минем ише беренче тапкыр бу мәчеткә кергәннәр, мәчет намазын укырга керештек...

Аннары, сагаты икенчеләр киткәч кенә, табын артына кереп утыра алдык. Бу юлы мин алдан ук үзем сүз алып:

– Жәмәгәт, минем дүтләрдән дә калмыйча юлга чыгасым бар, Актанышка чаклы биш йөз чакрым юл. Шуңа да алдан ук әйтеп куям, – дидем. "Без сине ишеттек" дигәндәй, Ринат минем якка күз сиреп алды да мәжлесе башлап жибәрде.

– Без башлангыч сыйныфка, Мәриям апа, урыны оҗмахта булсын, сыйныфына 33 бала укырга кердек. Әмиржан абый житәкчелегәндә сигезенче сыйныфны 29 укучы тәмамладык. Кызганыч, ундүртебез бүген исән түгел. Шулар рухына да дога кылып китсәк урынлы булыр иде...

Моңсу тынлыктан соң очрашу мәжлесе безне янә балачакка алып китте, хатирәләр канвасына төшкән мәңгелек "бизәкләр" белән кабат таныштырып йөртте. Ихластан көлгән, ихтыярсыздан күзләргә яшь килгән мизгелләр аралашып барды. Без укытучыларыбызны котларга, аларның ягымлы тавышларын кабат ишетергә, мәктәп тормышыннан кызыклы вакыйгаларны искә төшөрергә, бер-беребезнең тормышлары белән танышырга өлгердек. Аннары мәктәп каршында истәлек агачы утыртып, аның янында рәсемгә төштөк.

Мин юлга кузгалдым. Руль артына утыргач, элегрәк музыка кушып жибәрә торган булсам, бу юлы уйларым бакыйлыкка күчкән сыйныфташларымның тормыш юлларын барладым. Әле берсе, әле икенчесе белән хәтергә уелып калган вакыйгалар күз алдынан уза торды, озын юлның авырлыгы сизелми дә калды. Ык елгасын кичеп, Актаныш жиренә кергәндә кояш күптән баеган булса да, күк йөзәнә таралган шәфәк кызыллыгы әле сүрелеп бетмәгән иде.

Урта мәктәптә, вузда укыган сабакташларым белән очрашкалап торабыз анысы. Ә монысы, "хәтерлим мин әле бүгенгедәй..." дигәнә аеруча күңелгә якын булган икән. Нигә мин аңа баштарак игътибар итмәдем икән, белмим.

Мидхәт САДЫЙКОВ

САТИРА ҺӘМ
ЮМОР ЖУРНАЛЫ

1923 елдан чыга.

№ 7 (1920) июль 2022

Баш редактор:
Р. И. ХӘЛИЛУЛЛОВ

Баш рәссам: А. АЛЕШИН

Баш редактор урынбасары: Г. ЗАМАЛДЫНОВА

Үсеш бүлгесе: П. СТАРОВЕРОВ

Редакторлар: Р. АБЗАЛОВ,

Л. САФИУЛЛИНА, А. ХӘМЗИН

Сайт редакторы: Л. ӘХМӘТОВА

Корреспондент: Г. СӨНГӘТУЛЛИНА

Дизайнер: Л. ФӘЛӘХОВА

Учредителе һәм нәшер итүчесе
«ТАТМЕДИА»
акционерлык җәмгыяте.

420047, Казан шәһәре,
Академическая урамы, 2
Матбугат һәм массакүләм
коммуникацияләре агентлыгы
ярдәмендә оештырылган.

Журнал

Роскомнадзор идарәсендә теркәлдә.

Теркәлү саны һәм вакыты:

П/И № ФС77-44364, 23 март, 2011 ел.

«Журналга «Почта России» каталогы,
яа <https://podpiska.pochta.ru> онлайн аша
языла алалар.

Язылу индекслары:

РТ – П2438 (тат), П2440 (рус);

РФ – П7088 (тат), П7087 (рус).

Редакция материалларын авторларның
ризальгыннан башка редакцияләү-төзөтү
хокукына ия.

«ТАТМЕДИА» АҖ филиалы «Идел-Пресс»
типографиясендә басылды.
Басылып чыгу: 01.07.2022 ел.
Тираж – 2690 Заказ О-1781

Редакциянең адресы: 420066,
Казан, Декабристлар ур., 2.

Белешмалар өчен телефоннар:
(843) 222-08-00, 222-05-54.

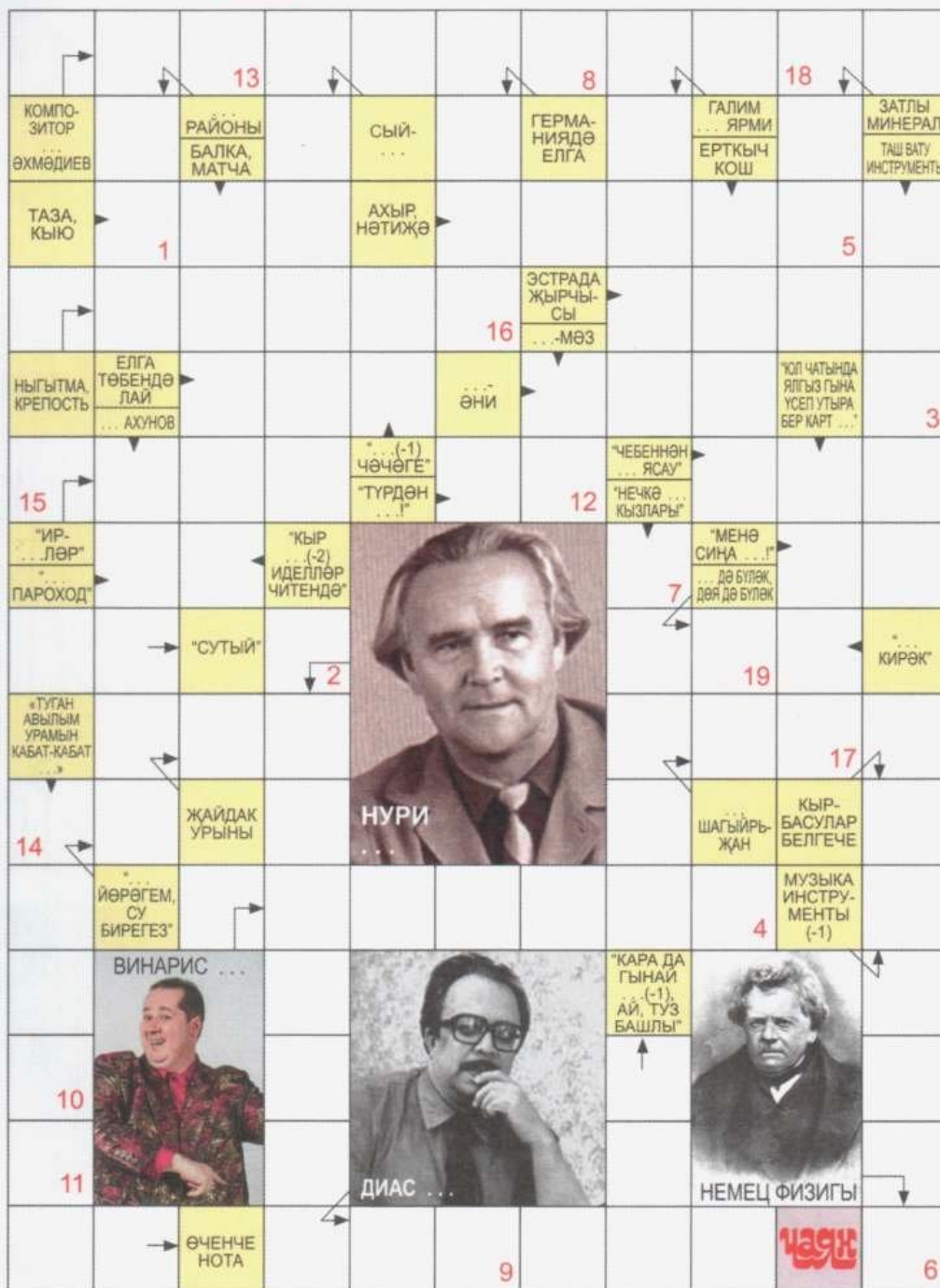
E-mail: chayan@bk.ru

Сайт: chayan-journal.ru

Бәяс ирекле

16+

Уйна да, уйла да!

1. Тормышның иң бәхетле чагы?
2. Нәрсә ул хастахана?
3. Нәрсә ул ташлама?
4. Бәхет нидән тора?
5. Иң күп кеше йөри торган күнекмәләр залы?
6. Тормыштагы иң гадәти нәрсә?
7. Эшәң булган нәфрәтне ничек дөваларга?

ЖАВАПЛАР

1. Тормышның иң бәхетле чагы? - Бәхет.
2. Нәрсә ул хастахана? - Хастахана.
3. Нәрсә ул ташлама? - Ташлама.
4. Бәхет нидән тора? - Бәхет нидән тора.
5. Иң күп кеше йөри торган күнекмәләр залы? - Күнекмәләр залы.
6. Тормыштагы иң гадәти нәрсә? - Гадәти нәрсә.
7. Эшәң булган нәфрәтне ничек дөваларга? - Нәфрәтне ничек дөваларга.

Сынамышларны Гүзәл СӨНГАТУЛЛИНА әзерләде.

Ринат АБЗАЛЛОВ төзедө

Чаянвордны чишегез,
номерланган шакмактарда
жыр исемен укыгыз.
Журналыбызның
6 нчы санында басылган
чаянвордның
тикшерү сүзе -
«СИН - ГОМЕР АГЫШЛАРЫМ»

Беренче булып
дөрөс жавап жиберделәр:

Г. БАҖАВЕТДИНОВ (Чаллы),
Б. ШӘЙХЕТДИНОВ
(Алексеевский р-ны, Урта Тигәнәле ав.),
С. ШӘЙХУЛЛИН (Казан).

Жиңүчебез -
Урта Тигәнәледән

Бәдретдин ШӘЙХЕТДИНОВ!

Вячеслав ШИЛОВ

